

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 406/2020-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Roberta Šorla predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves vedenom pod sp. zn. 2 C 19/2018 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť [REDACTED] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.
2. Žiadosti [REDACTED] na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 2 C 19/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta porušenie ním uvedených základných práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní a uviedol, že 17. apríla 2018 podal na okresnom súde žalobu o ochranu proti neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Popísal priebeh napadnutého konania, v ktorom bol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, samotné jeho podanie odmietnuté a bolo mu uložené zaplatenie súdnych poplatkov. Z ústavnej sťažnosti tiež vyplýva, že proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 362/2018 z 26. apríla 2019 bolo podané dovolanie, pričom podľa sťažovateľa *„Dôsledkom toho, že splnomocnený právny zástupca nespôlupracoval s klientom a v dôsledku nerešpektovania odvolania splnomocneného advokáta súdom, Okresný súd Sp. Nová Ves uznesením sp. zn. 2C/19/2018 zo dňa 10. 1. 2020 konanie o dovolaní zastavil.“*. Proti uvedenému uzneseniu bola podaná sťažnosť, ktorá bola okresným súdom zamietnutá. Sťažovateľ vytkol, že *„napadnuté rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves a Krajského súdu v Košiciach sú ústavne neudržateľným spôsobom odôvodnené a možno ich považovať za arbitrárne“*.

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] ako spoluvlastníka nehnuteľnosti podľa čl. 46 ods. 1, 2, 3 Ústavy SR postupom Okresného súdu Sp. Nová Ves, vedené pod sp. zn. 2C/19/2018 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 25.000 €, ktoré je Okresný súd Sp. Nová Ves povinný mu zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Základné právo [REDAKOVANÉ] podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Sp. Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/19/2018 porušené bolo.

4. Uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 2C/19/2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.“

4. Ústavný súd výzvou z 3. augusta 2020 podľa § 56 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti v lehote 10 dní od doručenia výzvy s tým, že v opačnom prípade ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom. Vo výzve uviedol, že ústavná sťažnosť sťažovateľa neobsahuje dostatočne určitý a zrozumiteľný konečný návrh rozhodnutia, tzv. petit, ktorý by slúžil ako východisko pre vymedzenie predmetu konania pred ústavným súdom. Z ústavnej sťažnosti totiž nie je zrejmé, či sťažovateľ namieta porušenie svojich práv postupom okresného súdu v uvedenej veci alebo aj konkrétnym rozhodnutím, keďže vo 4. bode petitu navrhuje zrušiť uznesenie okresného súdu sp. zn. 2 C 19/2018, ktoré však nie je dostatočne konkretizované (dátumom jeho vydania). Sťažovateľ tiež nepriložil kópiu právoplatného rozhodnutia, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

5. Ústavný súd v predmetnej výzve poukázal aj na obsahový nedostatok ústavnej sťažnosti spočívajúci v tom, že k nej nebolo pripojené plnomocenstvo na zastupovanie sťažovateľa advokátom v zmysle § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

6. Sťažovateľ uvedené nedostatky ústavnej sťažnosti neodstránil, hoci mu lehota v zmysle výzvy ústavného súdu uplynula 31. augusta 2020 (výzva z 3. augusta 2020 bola podľa doručenky doručená sťažovateľovi 21. augusta 2020, pozn.). Sťažovateľ síce na predmetnú výzvu reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 3. septembra 2020, avšak v uvedenom podaní iba požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ale ostatné vo výzve vytýkané nedostatky ústavnej sťažnosti neodstránil.

7. Sťažovateľ v odôvodnení ústavnej sťažnosti uvádza viaceré rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 2 C 19/2018, v petite navrhuje zrušiť uznesenie okresného súdu sp. zn. 2 C 19/2018 bez jeho bližšej špecifikácie dátumom jeho vydania alebo číslom listu, pričom skutočnosť, ktoré konkrétne uznesenie okresného súdu je napadnuté ústavnou sťažnosťou, nemožno ani z odôvodnenia ústavnej sťažnosti vyvodiť. Zároveň, ako bolo uvedené v predmetnej výzve, petit ústavnej sťažnosti nie je dostatočne určitý a zrozumiteľný aj v tom smere, že nie je zrejmé, či sťažovateľ namieta porušenie svojich práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní alebo aj konkrétnym rozhodnutím. Sťažovateľ tiež napriek výzve nepriložil kópiu právoplatného rozhodnutia, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

II.

Relevantná právna úprava

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

11. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

12. Podľa § 39 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, a podpis.

13. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

14. Podľa § 43 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania musí byť datovaný a podpísaný navrhovateľom alebo jeho zástupcom.

15. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

16. Podľa § 123 zákona o ústavnom súde:

(1) Ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať

a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody,

b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody,

c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí,

d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

(2) Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

(3) Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

17. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

18. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

19. Podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a w) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil. Ak účastník konania v určenej lehote nedostatky neodstráni, ústavný súd návrh na začatie konania odmietne. Na nedostatky návrhu na začatie konania uvedeného v § 42 ods. 2 písm. a) až e), h), m), o), p) a s) až v) ústavný súd navrhovateľa neupozorňuje.

III.

Predbežné prerokovanie návrhu

20. Keďže sťažovateľ napriek výzve v lehote určenej ústavným súdom neodstránil všetky nedostatky svojej ústavnej sťažnosti, ústavný súd ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) v spojení s § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (bod 1 výroku tohto uznesenia).

21. Odmietnutie ústavnej sťažnosti vedie ústavný súd k záveru, že v danom prípade ide zo strany sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, I. ÚS 210/2019). Pretože nebol splnený jeden zo zákonných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia) bez toho, aby pokračoval v procese skúmania jeho osobných, majetkových a zárobkových pomerov na účel rozhodovania o jeho žiadosti.

22. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu